

ΚΟΙΝΗ είναι η διαπίστωση ότι η ελληνική γλώσσα έχει υποστεί και υφίσταται διαρκώς από ΟΛΟΥΣ μας μια τέτοια κακοποίηση και έναν τέτοιο ευτελισμό, όσο σε καμιά άλλη περίοδο της πολυκύμαντης και μακραίωνης ιστορίας της. Η πιο μεγάλη πληγή στη σύγχρονη γλώσσα μας είναι η ανεύθυνη χρήση ξένων λέξεων από όλους μας, κατά κανόνα αγγλικών. Στην Ομογένεια της Αυστραλίας δεν πρόκειται πια απλώς για μερικές αγγλικές λέξεις που αθρώα μπήκαν στη γλώσσα μας. Πρόκειται για μαζική γλωσσική απαλλοτρίωση, που όχι μόνο δεν καταπολεμήθηκε, παρόλα και ενσυνείδητα επιδιώχτηκε από ορισμένες κοινωνικές ομάδες, ακόμη και από εκπαιδευτικούς που είναι ταγμένοι να μάθουν στα παιδιά μας να αγαπούν και να σέβονται την ελληνική μας γλώσσα. Ποιος μπορεί πια σήμερα να αμφιβάλλει ότι με την υπονόμευση της γλώσσας μας δεν έχουμε πάρει έναν ολισθηρό κατήφορο που μας οδηγεί κατευθείαν στην πολιτισμική αλλοτρίωση και υποδούλωση; Το οικονομικό ανέβασμα, το υλιστικό πνεύμα της επίδειξης και ο ξενοκρατισμός έγιναν μοναδικοί κανόνες της ζωής μας και μας αφαιρέσαν κάθε προϋπόθεση της βαθύτερης αντίληψης, ότι από τη στιγμή που θα χάσουμε τη γλώσσα μας κινδυνεύουμε να χάσουμε και την εθνική μας ταυτότητα.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΛΕΠΕΙ κανείς,

ότι στην εποχή μας, με τα καταπληκτικά άλματα της μηχανοποιημένης ζωής, τον πληθωρισμό των εφευρέσεων και τον ιδεολογικό ανταγωνισμό, καθημερινά βρισκόμαστε πολιορκημένοι από νέους λεκτικούς σχηματισμούς, που εκφράζουν και-

γιες, που να αποδίδουν πλέον το σημασιολογικό περιεχόμενο των ξένων. Και όμως τι άλλο από αδιαφορία και αμέλεια των μορφωμένων μας δείχνει η αδιαμαρτυρητή παραδοχή ξένων λέξεων τη στιγμή που η ελληνική γλώσσα διαθέτει αντίστοι-

ΞΕΝΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ

νούργιες έννοιες και πράγματα. Η γλώσσα, λοιπόν, ποτέ δεν απομονώνεται. Όχι μόνο φυσικό, παρόλα και απαραίτητο είναι να δέχεται κάθε χρησιμό στοιχείο, όμως με τον όρο τα δάνεια αυτά να μη θέγουν την υφή και την προσωπικότητά της. Όση χρησιμότητα και αν προσφέρουν τα ξενικά δάνεια δεν είναι πάντα απαραίτητα. Πρέπει να τα αποφεύγουμε, σε περίπτωση που η ελληνική γλώσσα διαθέτει αντίστοιχες λέξεις ή μπορεί να πλάσει και νούρ-

χες δικές της; Τι συμβαίνει λοιπόν;

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ότι στους θεσμούς και στα πολιτικά καθεστώτα, που πολλές φορές κινδυνεύουν όχι από τους εχθρούς, αλλά από τους φίλους τους. Σε τέτοια δυσχερή θέση βρίσκεται σήμερα στην Αυστραλία η ελληνική μας γλώσσα. Και είναι αλήθεια η ελληνική γλώσσα κινδυνεύει να εξαφανιστεί από τα κέντρα του Ελληνισμού της Αυστραλίας από το άτονο ενδιαφέρον και την

αμέλεια όλων μας. Η έγνοια που είχε στην εποχή του ο Διονύσιος Σολωμός για τη γλώσσα αποκαλύπτει την αφροσύνη με την οποία εμείς οι Νεοελληνες πολιτευόμαστε τα τελευταία χρόνια, γιατί ενώ βλέπουμε τη γλώσσα μας να υποβαθμίζεται –από δεύτερη έρχεται όγδοη –δεν προβάλλουμε καμία αντίσταση. Η γλώσσα δεν είναι «εργαλείο», όπως διατείνονται μερικοί, αλλά είναι αυτό που είπε ο Δραγούμης: «Είναι ψυχή». Πρέπει λοιπόν, να τη σεβόμαστε τη γλώσσα μας αν δεν θέλουμε να συντρίψουμε την ελληνική μας συνείδηση.

ΟΠΩΣ μας είπε ο Θωμάς Δοξιάδης: «Πρέπει να καταλάβουμε, ότι είμαστε οι τελευταίοι απόγονοι μιας μεγάλης φυλής και πρέπει να φροντίσουμε να προσέχουμε αυτόν τον μαγικό χυμό που είναι το ελληνικό αίμα. Το αίμα αυτό κάποτε με μεγάλη γενναιοδωρία το μοιράσαμε στα πέρατα του κόσμου. Σήμερα όμως απέμεινε λίγο και πρέπει να το προστατεύσουμε, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να πει ο κόσμος μια μέρα: ΕΔΩ ΚΑΠΟΤΕ ΉΤΑΝ ΕΛΛΗΝΕΣ». Ιδιαίτερα εμείς που ζούμε στην Αυστραλία, στο απέραντο αυτό χωνευτήρι λαόν, θρησκειών και πολιτισμών, οφείλουμε έγκαιρα να αντιληφθούμε ότι η διατήρηση της ελληνικής μας γλώσσας δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ζωτική ανάγκη.

ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ ΘΕΜΑΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνάντηση Κ. Παπούλια με τον Σλοβάκο ομόλογό του στο Προεδρικό Μέγαρο

Αθήνα

Τον πρόεδρο της Δημοκρατίας της Σλοβακίας, Ιβάν Γκασπάροβιτς, υποδέχτηκε την Τρίτη στο Προεδρικό Μέγαρο ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κάρολος Παπούλιας, στο πλαίσιο της τριμερούς επίσκεψης, που πραγματοποιεί ο Σλοβάκος αξιωματούχος στη χώρα μας.

Μετά τη συνάντηση που είχαν οι δύο πρόεδροι και οι αντιπροσωπείες Ελλάδας και Σλοβακίας, ο κ. Παπούλιας δήλωσε ότι συζήτηθηκαν θέματα διμερούς και ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, επισημανούντας πως εξετάστηκαν «οι δυνατότητες κοινής επιχειρηματικής δραστηριότητας σε τρίτες χώρες. Την προώθηση της διαδικασίας της Λισαβόνας, την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας και τη Μεσογειακή Ένωση».

Ο κ. Παπούλιας υπογράμμισε προς τον Σλοβάκο ομόλογό του πως η παρουσία της Ευρώπης στην οικονομική κρίση πρέπει να είναι όσο πιο

Από τη συνάντηση του κ. Κ. Παπούλια με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας της Σλοβακίας, Ιβάν Γκασπάροβιτς

και του εμπορίου, και στον πολιτισμό και την παιδεία, ενώ επισήμανε ότι «ολοένα και περισσότερο, η Ελλάδα γίνεται ο αγαπημένος τόπος διακοπών των Σλοβάκων».

Ο κ. Γκασπάροβιτς δήλωσε ότι συζήτησε με τον Έλληνα πρόεδρο και τη δυνατότητα ε-

ότι συζήτησαν και για την Τουρκία και το Κόσοβο, θέματα, τα οποία όπως επισήμανε, «πρέπει να λυθούν».

Οι δύο πρόεδροι συζήτησαν, τέλος, θέματα συνεργασίας των δύο χωρών και της ΕΕ με τη Ρωσία, όπου συμφώνησαν, όπως είπε ο κ. Γκασπάροβιτς, ότι θα πρέπει η συνεργασία αυτή να ενισχυθεί.

Στη συνάντηση, παραβρέθηκαν και οι υπουργοί Εθνικής Αμυνας των δύο χωρών, Ευάγγελος Μεϊμαράκης και Γιάροσλαβ Μπάσκα.

Οι δύο υπουργοί υπέγραψαν το Μνημόνιο Κατανόησης για τη Συνεργασία στον τομέα των Εξοπλισμών και της Αμυντικής Βιομηχανίας, το Μνημόνιο Κατανόησης για τη Συνεργασία με το Πολυεθνικό Συντονιστικό Κέντρο Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών (ΠΟΣΚΕΣΘΑΜ) και την Τεχνική Συμφωνία, σχετικά με την εφαρμογή του Μνημονίου Κατανόησης, που αφορά στη Συνεργασία με το ΠΟΣΚΕΣΘΑΜ.